NORAKSTS
Lieta Nr.A42041610
1-0327-11/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 27.septembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese K.Kalvāne,

piedaloties atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvei *I.K.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *M.S.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 15.februāra lēmuma Nr.670 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk tekstā – atbildētāja vai VP RRR KPP) Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors 2009.gada 20.novembrī sastādīja *M.S.* (turpmāk tekstā – pieteicējs) administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PD054334 (turpmāk tekstā arī sākotnējais lēmums), kurā konstatēts, ka pieteicējs 2009.gada 20.novembrī, plkst. 17.16, Rīgā, vadīja transportlīdzekli Škoda, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Piedrujas ielu no Kaibalas ielas puses Braslas ielas virzienā, ar ātrumu 84 km/h, pie atļautā ātruma 50 km/h, 518. ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā. Minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, - 81 km/h. Ātrums fiksēts un uzrādīts ar ātruma mērierīci „Stalker Dual" Nr. 093275.

Secināts, ka pieteicējs izdarījis pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) $149.^{8}$ panta desmitajā daļā un sodīts ar naudas sodu Ls 60 apmērā.

Pieteicējs, nepiekrītot sākotnējam lēmumam, apstrīdēja to augstākā iestādē.

[2] VP RRR KPP ar 2010.gada 15.februāra lēmumu Nr.670 (turpmāk tekstā – Lēmums) nolēma atstāt sākotnējo lēmumu negrozītu.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt. Pieteikumā kā galvenie motīvi Lēmuma atcelšanai norādīts tas, ka pieteicējs nav iepazīstināts ar visiem lietas materiāliem, pieteicējam liegta iespēja notikuma vietā rakstīt paskaidrojumus, pieteicējam netika uzrādīts video radara mērījums. Pieteicējs uzskata, ka Lēmumā norādītais automašīnas braukšanas ātrums 84 km/h nav pieteicēja automašīnas braukšanas ātrums.

[4] Tiesā saņemtajā atbildētāja rakstveida paskaidrojumā norādīts, ka atbildētājs pieteikumu neatzīst un uztur spēkā Lēmumā izklāstītos lietas apstākļus.

[5] Pieteicējs uz tiesas sēdi neieradās. 2011.gada 31.augustā tiesā saņemts pieteicēja iesniegums, kurā lūgts izskatīt lietu bez pieteicēja klātbūtnes, jo pieteicēja sniegtie paskaidrojumi pieteikumā ir pietiekami.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk tekstā – APL) 214.panta pirmo daļu, ja uz tiesas sēdi nav ieradies kāds no administratīvā procesa dalībniekiem, tiesa sāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 268. vai 269.pantu nav pamats to atlikt.

Uzklausījusi atbildētāja pārstāves viedokli, izvērtējusi administratīvās lietas materiālus un nekonstatējusi APL 268. vai 269.pantā norādītos pamatus lietas atlikšanai, tiesa izskatīja lietu bez pieteicēja klātbūtnes.

[6] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[7] Konkrētajā lietā pieteicējs ir saukts pie administratīvās atbildības par to, ka vietā, kura apzīmēta ar ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums", pieteicējs vadījis automašīnu ar ātrumu 84 km/h (minimālais ātrums, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu 81 km/h), tādējādi atļauto ātrumu 50 km/h pārsniedzot par vismaz 31 km/h.

Saskaņā ar CSN 114.punktu apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h.

Atbilstoši LAPK 149.[8] panta desmitajai daļai par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā ar vieglajiem automobiļiem, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums", - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešdesmit latu apmērā.

[8] Lietā nav strīds, ka pieteicējs vadījis automašīnu konkrētajā laikā un vietā, kā arī par to, ka attiecīgā vieta bija apzīmēta ar ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums". Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs ir izdarījis pārkāpumu, par kuru tas ir administratīvi sodīts. Pieteicēja ieskatā uzrādītais automašīnas braukšanas ātrums 84 km/h, nav pieteicēja automašīnas braukšanas ātrums.

[9] Atbildētājs to, ka pieteicējs braucis ar ātrumu 84 km/h (ņemot vērā iespējamo radara kļūdu – 81 km/h), pamato ar turpmāk norādītiem lietā esošiem pierādīšanas līdzekļiem: 1) administratīvā pārkāpumu protokolu un lēmumu, 2) ātruma mērierīces verificēšanas sertifikātu Nr.E0115V09, 3) policijas jaunāko inspektoru *V.G.* un *N.L.* dienesta ziņojumiem, 4) pieteicēja iesniegumu.

[10] Pārbaudot minētos pierādījumus, tiesa konstatē:

[10.1] Administratīvā pārkāpuma protokolā un lēmumā norādīts, ka pieteicējs 2009.gada 20.novembrī plkst. 17.16 Rīgā vadīja transportlīdzekli ar ātrumu 84 km/h ceļa zīmes Nr.518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h. Ātrums fiksēts ar radaru „Stalker Dual" Nr.093275. Protokolā un lēmumā norādīts minimālais transportlīdzekļa braukšanas ātrums, atrēķinot radara pieļaujamo kļūdu, - 81 km/h.

Pieteicējs ir parakstījies, ka tiesības un pienākumi ir izskaidroti. Protokolā pieteicējs norādījis, ka ar inspektora teikto ātrumu nebrauca, uzskata, ka norādītais ātrums ticis nomērīts no blakus braucošās mašīnas.

[10.2] Administratīvā pārkāpuma protokolā norādītais radars, ar kuru fiksēts pieteicēja ātrums, bija verificēts, ko apliecina Latvijas Nacionālā metroloģijas centra Elektrisko mērījumu laboratorijas apstiprinātais Atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr.E0115V09 (lietas 20.lapa). Sertifikātā norādīts, ka konkrētais radars atbilst Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 6.punkta prasībām. Norādīts, ka sertifikāts ir derīgs no 2009.gada 2.jūnija līdz 2010.gada 1.jūnijam.

[10.3] Policijas jaunākā inspektora *N.L.* 2010.gada 26.janvāra ziņojumā norādīts, ka 2009. gada 20.novembrī, plkst. 17.16, pildīja dienesta pienākumus Rīgā, uz Piedrujas ielas, kur ar ātruma mērierīci „Stalker Dual" Nr. 093275, fiksēts pieteicēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrums, kas bija 84 km/h pie maksimāli atļautā braukšanas ātruma 50 km/h. Transportlīdzeklis brauca pa otro braukšanas joslu, apsteidzot transportlīdzekļus, kas brauca pa pirmo braukšanas joslu. Tāpat *N.L.* norāda, ka augstāk minētais pārkāpums bija acīmredzams un kļūdīties nebija iespējams. Nekādu šķēršļu, fiksējot pārkāpumu, nebija.

Policijas jaunākais inspektors *V.G.* ziņojumā norāda, ka 2009.gada 20.novembrī veica dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru *N.L.* uz Piedrujas ielas pie nama Jaunrozes ielā Nr.3a. Plkst. 17.16 veica braukšanas ātruma kontroli ar ātruma mērierīci „Stalker Dual" Nr. 093275, kad pamanīja pa otro braukšanas joslu braucošu transportlīdzekli Škoda, kas veica apsteigšanas manevru. Minēta transportlīdzekļa braukšanas ātrums palielinājās. Kad ātrums sasniedza 84 km/h, *V.G.* izkāpa no dienesta transportlīdzekļa un apturēja minēto transportlīdzekli. Tāpat *V.G.* norāda, ka pēc apturēšanas izskaidroja vadītājam pārkāpumu, kam sākotnēji vadītājs piekrita, taču pēc protokola sastādīšanas sāka

apšaubīt fiksēto ātrumu. Tāpat *V.G.* norāda, ka maiņas beigās, veicot video ieraksta pārbaudi konstatēja, ka video ieraksta ierīce neveica pilnvērtīgu ierakstu un video ieraksts ir grūti saskatāms. Pārkāpuma fiksēšanas brīdī *N.L.* arī atradās dienesta transportlīdzeklī.

Tiesa konstatē, ka *V.G.* ziņojumā nav norādīts datums, kad tas rakstīts. Ņemot vērā, ka tas nav pretrunā ar otra inspektora ziņojumu un administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu, tiesa secina, ka ziņojuma izslēgšana no pierādījumiem nevar ietekmēt pārējos pierādījumus lietā.

[10.4] Pieteicējs 2009.gada 18.decembrī vērsies pie atbildētāja, lai iepazītos ar video materiālu par pārkāpuma izdarīšanu, tā kā video nav bijis, pieteicējs uzskatījis apstrīdēšanas iesniegumu, ka viņš nevar iepazīties ar visiem lietas materiāliem un tādēļ piemērotais sods ir atceļams.

[11] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Saskaņā ar šā panta otro daļu šos faktus konstatē, tai skaitā ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem.

[12] Tiesa secina, ka administratīvā pārkāpuma protokols un policijas jaunākā inspektora *N.L.* ziņojums ir atzīstami par rakstveida pierādījumiem un izmantojami lietas izspriešanā. Policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieku sniegtā informācija nav patiesa, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi par pretējo (s*k. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA13-05/5, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā Nr.666-05/5*). Tiesa neatrod lietā nevienu ticamu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka policijas darbinieki būtu ieinteresēti sastādīt pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu bez pamatota iemesla.

[13] Tiesas ieskatā, pie tik liela atļautā braukšanas ātruma pārsnieguma pilsētā, kāds konkrētajā gadījumā fiksēts administratīvā pārkāpuma protokolā un policistu ziņojumos, policijas darbiniekiem arī starp vairākām automašīnām nevarēja būt grūti precīzi identificēt to transportlīdzekli, kas ievērojami pārkāpa atļauto braukšanas ātrumu.

Tiesai nav pamata apšaubīt policijas darbinieku spēju precīzi pielietot ātruma mērierīci, lai konstatētu konkrētās automašīnas braukšanas ātrumu, līdz ar to tiesa noraida kā nepamatotu pieteicēja argumentu, ka uzrādītais braukšanas ātrums nav pieteicēja automašīnas braukšanas ātrums.

Tiesa papildus norāda, ka saskaņā ar Atkārtotās verificēšanas sertifikātu Nr.E0115V09 ātruma mērierīces „Stalker Dual" Nr.093275 iespējamā mērījuma kļūdas robeža ir $\pm$ 3 km/h, ja ātrums ir mazāks par 100km/h, tādējādi atbildētājs, aprēķinot pieļaujamo radara kļūdu, ir precīzi atrēķinājis iespējamo kļūdu.

[14] Tiesa pievienojas atbildētāja viedoklim, ka videoieraksts nav galvenais pierādījums un tā neesamība konkrētajā lietā nav pamats tam, lai ar pārējiem pierādījumiem nekonstatētu pieteicēja vainu administratīvajā pārkāpumā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{4} pantu noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

Braukšanas ātruma kontroles rezultāts ir uzskatāms par leģitīmu, ja braukšanas ātrumu nosaka policijas amatpersona ar braukšanas ātruma mērīšanai derīgu ierīci un kontroles rezultāts ir nostiprināts dokumentos, kas ir uzskatāmi par pierādīšanas līdzekļiem LAPK 243.panta izpratnē. Tā kā ar ātruma noteikšanas mērierīci ātrums tiek tikai noteikts, bet fiksēts tas tiek administratīvā pārkāpuma protokolā, tad kontekstā ar veikto ātruma braukšanas kontroles mērījumu personas tiesības iepazīties ar lietas materiāliem tiek īstenotas, personai iepazīstoties ar administratīvā protokola saturu un policijas darbinieku rakstveidā sniegtajiem ziņojumiem (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 8.aprīļa sprieduma lietā Nr. A42464005 10.1.–10.2.punktu*). Līdz ar to tiesa uzskata, ka videoieraksta neesamība nav iemesls, lai secinātu, ka pieteicējs nav braucis ar sākotnējā lēmumā norādīto ātrumu.

[15] Pieteicējs pieteikumā tiesai norādījis, ka notikuma vietā jaunākais inspektors *V.G.* liedzis iespēju pieteicējam rakstīt paskaidrojumus. Tiesa šādam apgalvojumam nepiešķir ticamību, jo pieteicējs administratīvā pārkāpuma protokolā ir ierakstījis savus paskaidrojumus, norādot, ka nav

braucis ar uzrādīto ātrumu.

[16] Izvērtējot iepriekš minēto, tiesa piešķir lielāku ticamību administratīvā pārkāpuma protokolā un policista dienesta ziņojumā norādītajam, nevis pieteicēja apgalvojumam, ka nav braucis ar uzrādīto ātrumu.

Tādējādi tiesa atzīst, ka lietā ir pietiekami pierādījumi, lai varētu secināt, ka pieteicējs izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru saukts pie administratīvās atbildības. Tāpat tiesa secina, ka nav neviena objektīva pierādījuma, kas liecinātu par pretējo un radītu pamatotas šaubas par pieteicēja vainu. Pieteicējs sodīts atbilstoši LAPK 149.[8] panta desmitajā daļā noteiktajai sankcijai, līdz ar to nav konstatējams piemērotā soda apmēra prettiesiskums. Atzīstams, ka Lēmums ir tiesisks, bet pieteicēja pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 15.februāra lēmumu Nr.670, bet *M.S.* pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2011.gada 27.septembrī.

Tiesnese /paraksts/ K.Kalvāne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese

K.Kalvāne

Rīgā, 2011.gada 27.septembrī